

твърдѣ притѣсненый предѣль, Чернарѣкж. И тѣи като знаяхъ че немогъть да го въспрѣтъ отъ това, дадохъ му всичко, что искаше. И за часъ направи той такава чудо, что-то стана да го приказвать. Негови-тѣ человекы отъ начало бѣхж твърдѣ малко и почти съвсѣмъ незнатно число, нѣ негледаючи на всичко това, излезе той юначно на единъ Бей на срѣщж и като го загради въ село Подгорицж и то така искусно, что-то тоя ся сплете и незнаяше на къдѣ; заповѣда тогда на человекы-тѣ си да напълнятъ много бурета съ сламж и да ги натрупать на една твърдѣ високж грамадж, и то тѣи искусно бѣше нарѣдилъ това, что-то като ги запали, огнь-тѣ откъснать на пламацы, досѣгваше чакъ въ градъ-тѣ, и чрезъ това принуди Бейтѣ да ся покори и да ся придаде. Хайдуть Велко пустна Бей-тѣ да го заведъть въ Видинъ и даде му конь-тѣ и дрехы-тѣ, обаче взѣ му всички-тѣ пары, колко-то намѣри при него.

Следъ това събра человекы-тѣ ся при себе ся; и освенъ дето че и самъ небѣше наученъ и искусенъ предводитель, нарече кои ще бждъть байряктари, кои билиукбашии, а такожде тури и единъ бинбашия. Една часть отъ пленъ-тѣ раздѣли на человекы-тѣ си, а другж-тж проводи въ Бѣлградъ. И така намѣсто както други-тѣ искахъ пары, а той имъ още и проводи и тѣи съ благодарение му дозволихъ да владѣе съ тоя отъ него освобожденый предѣль. И това бѣше за него най-гольма радость кога-то е самъ той господарь. Немина ся много врѣмя, и Турцы-тѣ дойдохъ пакъ съ една прегольма сила на него отъ Видинъ, отъ коуж-то на никакъвъ